

A plan with a heart!

Een hospice is in ons land inmiddels een geaccepteerd en gewaardeerd begrip. Maar in veel Afrikaanse landen, waar dagelijks veel mensen sterven ten gevolge van ziektes als aids, bestaan nauwelijks mogelijkheden om mensen in een terminale fase waardig te begeleiden naar het einde van hun leven.

Mantelmeeuw-directeur Mirjam Bijlenga en Alie Horden, voorzitter van de Vereniging Vrienden van de Mantelmeeuw, zijn beiden bestuurslid van de Stichting Chipata. Doel van de stichting is om in het district Chipata, in Zambia, de bouw van een eerste hospice te realiseren. Dankzij sponsoring gaat de bouw dit jaar van start. Alie Horden vertelt hier over haar bezoek aan Chipata.

Met mijn reisgenoten Anjo (medebestuurder) en cameraman Jeroen landen we in de hoofdstad van Malawi: Lilongwe. Eén van de Fathers van het Bisdom waarmee we samenwerken, haalt ons op en in zo'n drie uur rijden we naar Chipata in Zambia. De eerste indrukken overweldigden me. Ik zie beelden die ik ken van plaatjes uit de jaren zestig: stoffige wegen, hutjes, kinderen op blote voeten, een halve geit die in de zon hangt te drogen.... Ik denk terug aan dat moment in

Amstelveen: met veel overtuiging zeg ik dat ik na een paar jaar bestuurslidmaatschap van deze kleine Stichting nu wel eens in het echt wil zien waar het over gaat. We hebben inmiddels een prachtig ontwerp van een volledig duurzaam werkend hospice, gebouwd volgens de constructie van een termietenheuvel met een constante temperatuur en luchtstroom. Het voorziet in hergebruik van regenwater en maakt door zonnepanelen het hospice onafhankelijk van het elektriciteitsnet, wat met de dagelijkse powercuts geen luxe is. Door de ronde vorm kan worden volstaan met één verpleegkundige die zicht heeft op 24 bedden met voldoende ruimte voor de familie, de 'bedsiders'.

Als het eerste hospice is gerealiseerd met lokaal materiaal en arbeid, kan het als een bouw pakket overal in Zambia of waar dan ook in Afrika worden neergezet.

Enthousiast

We bezoeken alle mensen die kunnen bijdragen aan de realisatie of contacten hebben met de beslissingnemers. Iedereen reageert enthousiast: de Bisschop, de Provinciaal Medical Officer, de medewerkers van het Home Based Care Centrum. Maar het zijn vooral de artsen en verpleegkundigen in de kleine Mission Community Hospitals in Lumezi en Katete die ons overtuigen van de noodzaak.

Mensen komen veelal te laat in het medische circuit en worden dan met het etiket 'uitbehandeld' terug naar huis gestuurd, waar ze onder mensonterende en onhygiënische omstandigheden meer creperen dan sterven. Sommigen vallen ook nog in handen van natuurgenezers die hen vaak in een poging boze geesten uit te drijven, met scheermesjes of vuur verminken en nog meer pijn bezorgen.

Iedereen gelooft in onze ideeën over een hospice in het district Chipata: de reusachtige Father Spoon in Lumezi roept enthousiast: "It's a plan with a heart!"

Grote verschillen

We gaan met eigen ogen zien hoe terminale patiënten in Zambia hun laatste fase moeten doorbrengen, maar eerst wonen we een lokale kerkdienst bij in de St. Anne's Church. Alle kerkgangers zijn op hun paasbest gekleed en het golfplaten dak van de kerk swingt mee met hun uitgelaten dansen en zingen. De offers worden naar binnen gedragen: zakken maïsmeel en vruchten, maar ook wc-papier en kippen die met de poten aan elkaar zijn gebonden. Ik ben geschokt en denk terug aan mijn bezoek aan de dierenarts vorige week met mijn zieke 'huiskip' Marie-Antoinette.

Op dat moment fluistert Anjo in mijn oor: "Pas op of ik vertel die arme vrouw dat jij vorige week een bedrag ter grootte van haar jaarinkomen hebt uitgegeven aan het laten inslapen van je geliefde kip."

Hij lacht erbij, maar ik besef ineens ten volle hoe immens groot de verschillen zijn tussen mijn leven en dat van deze goedlachse kerkgangers. Het raakt me in mijn hart en ik merk dat ik wat verward raak over het doel van ons bezoek: dringen we deze mensen ongevraagd iets op uit onze wereld?

Veel leed

In de afgelegen wijk Navotika komt een meisje in een vuil oranje jurkje in één rechte lijn op mij afgerend. Ze heeft een bol koppie en tilt de zoom van haar jurkje voor me op. Ik buig me voorover om te zeggen dat het een mooi jurkje is, maar dan zie ik de geïnfecteerde brandwonden en tegelijkertijd ook dat het een jongetje is. Het bolle koppie blijkt minder schattig: het is vastgehouden vocht en de kans is groot dat dit jongetje vrij snel zal overlijden. Het is moeilijk om verder te lopen op zoek naar nog meer leed in deze wijk Navotika, wat letterlijk betekent 'Ik heb geleden'. Op aanwijzen van de plaatselijke caretakers (vrijwilligers die zieken thuis bezoeken) betreden we hutten en huisjes waarin we jonge en oudere mensen aantreffen die op de kale grond, soms met een enkele deken, duidelijk zichtbaar liggen te sterven.

Ik loop nog een huisje binnen en word bijna bedwelmd door de stank die mij vanachter een oud gordijn tegemoet komt.

Twee dochters tillen een oude moeder onder haar armen op van de met ontlasting en urine doordrenkte lappen en kijken mij gelaten aan: ik knik, we weten het alle drie: ze gaat dood en ze lijdt pijn.....

tekst: Alie Horden

Filmpje vrijwillige terminale thuiszorg

Hoe breng je de terminale zorg waarmee Mantelmeeuw-vrijwilligers mensen thuis kunnen helpen op een eigentijdse manier onder de aandacht? Met alle liefdevolle steun en aandacht voor een stervende en zijn of haar mantelzorgers die daarbij hoort?

Een kort, aansprekend filmpje is een van de manieren waarop méér mensen bereikt kunnen worden. Zeker als zo'n filmpje gedeeld wordt via websites en social media, en bij presentaties getoond kan worden.

Vrijwilligers van De Mantelmeeuw zijn bezig met de productie van zo'n filmpje, samen met een professioneel camerateam. Op verschillende locaties worden zorgvragers en vrijwilligers gevolgd wanneer ze helpen bij iemand thuis, om zo te laten zien hoe De Mantelmeeuw ook in de thuiszorg écht van betekenis kan zijn.

Het filmpje is naar verwachting rond de zomer klaar om digitaal de wijde wereld in te gaan. De productiekosten van het filmpje over terminale thuiszorg worden volledig gedekt door bijdragen van sponsors.

Gezond bewegen voor De Mantelmeeuw? Collecteer!

Ieder jaar opnieuw zijn we bij De Mantelmeeuw op zoek naar (nieuwe) collectanten voor onze collecte in augustus. In week 35, van 28 augustus t/m 1 september, gaan deze vrijwilligers huis-aan-huis met de collectebus op pad in Woerden, Harmelen, Kamerik, Zegveld en Linschoten. "Zo'n wandelingetje door de buurt, soms trap-op, trap-af: dat is een mooie manier om De Mantelmeeuw te helpen en tegelijkertijd lekker in beweging te zijn", zegt collectecoördinator Thea van Dijk van De Mantelmeeuw.

Via info@demantelmeeuw.nl of 0348-423784 kunt u zich bij haar aanmelden. De collectanten worden dit jaar geholpen met iets nieuws. Samen met de Rabobank ontwikkelt het Woerdense business development-bedrijf Budeco een QR-code voor de Mantelmeeuw-collectebussen. Daarmee kunnen mensen die geen contant geld in huis hebben met hun telefoon toch meteen een donatie doen.

Groot verzet tegen kanker

Heeft u altijd al eens de Mont Ventoux willen bedwingen en tegelijk iets willen bijdragen aan de strijd tegen kanker of de zorg voor mensen met kanker? Doe dat dan deze zomer via een mooi initiatief van Stichting Mont Ventoux. Deze stichting is de organisator van een speciale beklimming en heeft hospice De Mantelmeeuw uitgekozen als een van hun goede doelen. Via sponsoring fietst of wandelt u een bedrag bij elkaar waarvan een deel ten goede komt aan hospice De Mantelmeeuw.

Kijk op hun site: www.grootverzettegenkanker.nl voor meer details.

Korenfestival in oktober

Het mini-korenfestival op de kerstmarkt eind december was een mooi voorproefje van het 'échte' Mantelmeeuw-korenfestival, dit jaar op zaterdag 7 oktober. Voor dit tweejaarlijkse Korenfestival zijn de voorbereidingen al in volle gang. Afspraken met de koren worden gemaakt en vastgelegd, er wordt gezocht naar en gepraat met sponsors en gewerkt aan de locatie van de podiumtent, vergunningen, begroting, licht, geluid, een plek waar de koren zich tussen de optredens even kunnen terugtrekken en nog veel meer. Na de zomer wordt het definitieve programma van het Korenfestival vastgesteld, met een mooie mix van muziekstijlen als uitgangspunt.

Er zijn uren...

Er zijn uren zonder jou. Soms. Misschien. Het is denkbaar. Er zijn rivieren met oevers vol boterbloemen zonder jou. Boten met hakkende motoren, stroomopwaarts, zonder jou. Er zijn wegen zonder jou. Zijwegen, ongelukken, greppels.

Vlinders zonder jou zijn er, en distels. Ontelbare. Er is misnoedigheid zonder jou. Laktheid. Angstvalligheid. En er gaat geen uur voorbij, er is nog geen uur voorbijgegaan.

Toon Tellegen
uit: Mijn winter
Querido Amsterdam 1987

Met Rabo op de fiets voor Mantelmeeuw - Zaterdag 10 juni

Er kan weer gesponsord gefietst worden met de Rabobank. Met de Rabo Fietstocht, dit jaar op zaterdag 10 juni, is geld bij elkaar te fietsen voor De Mantelmeeuw. (deelnemersnummer 121)

Voor iedereen die de tocht uitrijdt schenkt de bank 10 euro (12 km), 20 euro (30 km) of 30 euro (100 km), met een maximum van 1.500 euro aan het goede doel van uw keuze. Er zijn verschillende leuke tochten door het Groene Hart. Wilt u lekker ontspannen fietsen en een mooie bijdrage leveren aan een goed doel als De Mantelmeeuw? Kijk dan voor meer informatie over de fietsroutes in onze regio op de website van Rabo Rijn en Veenstroom. <https://events.rabobank.com/rv/RaboRVFT2017>

Mensenwerk

Tekst: Trudy Ten Have

Mijn dienst begint, ik loop de huiskamer in die vol zit met mensen die ik nog niet ken. Ik hang m'n jas op en leg mijn tas weg, zoals we dat met elkaar hebben afgesproken: opgeruimd staat netjes.

En dan stel ik me voor.

Er zit een familie aan tafel waarvan de vader net is opgenomen, ze praten na over de 'verhuizing'. Die maakte best wel indruk, begrijp ik. Ik geef een oudere dame een hand. Ze zit in haar ochtendjas, dus zij is in elk geval een bewoonster. Mevrouw Van Hout, zo stelt ze zich voor. Mevrouw Van Hout... mevrouw Van Hout... die naam ken ik..., zo denk ik razendsnel. En dan weet ik het: deze bewoonster ken ik al, alleen heeft ze nu een pruik op! Tijdens mijn vorige diensten lag ze in bed, en toen was ze kaal. Oh, ik heb haar niet herkend, wat vind ik dit vervelend. "O jaaa, mevrouw Van Hout, ik ben veel te veel handen aan het uitdelen.... ik hād u natuurlijk al gezien!" "Geeft niks, kind, geef mij nog maar een bakkie koffie, kan dat?", en ze geeft me een knipoog.

Aan het aanrecht zoek ik de koffiespullen bij elkaar. Hetzelfde aanrecht als waar ik – in m'n haast – een keer een schoon urinaal op zette toen ik met drie dingen tegelijk bezig was. Mijn collega, een voormalige verpleegster van de oude stempel, griste de plastic fles onder m'n neus vandaan en siste: "NIET op het aanrecht!" Ik schrok me wild, maar moest wel lachen om m'n eigen onfrisse daad.

Ook moet ik denken aan een andere ontmoeting. Ik ging een koffierondje doen en toen onze gast, die kaal was, vanuit bed begon te praten met lage stem, schoot ik acuut in de twijfel. Gedachten flitsten heen en weer: ik had gelezen dat er een vrouw lag, maar dit is een man... heb ik me nou zo vergist... wat zei ik net nou: meneer? of mevrouw? Aan het bed zat een man, dat was me wel duidelijk. Ik voelde me razendsnel heel klein worden, maar gelukkig werd ik door deze meneer gered, die zei: "Mijn vrouw wil graag koffie zwart en ik ook."

Ik realiseer me weer eens hoe belangrijk het is dit werk met aandacht te doen.

Dat geldt ook voor het opruimen van de was. Op een warme zomerdag trof ik een meneer aan op zijn bed; hij lag in pyjama op de lakens. Zijn zomerse pyjama was oudroze geruit, had driekwart mouwen en pijpen tot op de knie. "Goh meneer, wat heeft u een hippe pyjama aan!" "Ja," zei hij, "vind ik eigenlijk ook wel, maarre... hij is niet van mij; volgens mij is-ie van de buurvrouw." En toen zag ik 't pas: alles zat veel te strak en de mouwen en de pijpen waren veel te kort! We moesten er beiden om lachen. "Ja, ik zag 't vanmorgen wel, maar ik vond het wel best, als ik maar iets aan heb, dacht ik zo." Dit was ook zo'n foutje, maar deze keer niet van mij.

Ik loop met de koffie naar mevrouw Van Hout, ze is inmiddels naar haar kamer gegaan. "O, dank je lieverd, enne... ik doe straks mijn pruik weer af hoor, dan weet je dat vast", zegt ze met een glimlach en haar bekende knipoog.

Stichting De Mantelmeeuw

Kantoor: 0348-423784

Voor zorgaanvragen kunt u bellen met 06-21244402 of 06-21245931

Voor meer informatie:
www.demantelmeeuw.nl
De stichting heeft een ANBI status

Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw

Secretariaat:
Meeuwenlaan 14
3443BC Woerden

KvK nummer: KvK Utrecht 41265227

Lidmaatschap
Voor €20 per jaar kunt u lid worden van de Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw.

Informatie: kantoor Stichting De Mantelmeeuw.
T. 0348 4237 84 of 06-547 07 051
www.vriendenmantelmeeuw.nl

Bankrekening (IBAN): NL23 RABO 0338 3001 39
t.n.v. Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw

Colofon

De Nieuwsbrief is het contactblad voor de Vrienden van De Mantelmeeuw en verschijnt driemaal per jaar. Oplage: 1350

Redactie:
Adrienne Lansbergen
Janine Peek
Aagt de Ruijter de Wildt

Mailadres redactie: info@demantelmeeuw.nl

Drukwerk: Selection Print en Mail
Vormgeving: Joni Israeli

Activiteiten

Contributie automatisch afgeschreven

Begin juni – dit jaar op 8 juni 2017 wordt bij de donateurs die hiervoor toestemming hebben gegeven, de afgesproken jaarlijkse bijdrage van hun rekening geïncasseerd.

- U kunt de afschrijving herkennen aan het incassant ID van Vereniging De Mantelmeeuw: NL07ZZZ301481150000
- Tevens bevat deze afschrijving als kenmerk uw lidnummer. Dit nummer staat ook op het etiket van de Nieuwsbrief. Krijgt u de Nieuwsbrief per e-mail, dan wordt uw lidnummer eveneens per e-mail doorgegeven. Bij vragen of opmerkingen over deze automatische afschrijving kunt u contact opnemen met het secretariaat van de Vereniging, telefoon 0348-423784.

Open huis

Elke eerste zaterdag van de maand tussen 10.00-12.00 uur staat de deur van de Meeuwenlaan 14 open voor iedereen die het hospice eens van binnen wil zien. We geven u graag informatie over de zorgmogelijkheden, zoals inzet bij u thuis of in het hospice en over het werk van onze vrijwilligers. Aanmelden is niet nodig.

Rabo fietstocht

Zaterdag 10 juni 2017 kunt u weer fietsen door het Groene Hart en De Mantelmeeuw sponsoren.

28 augustus t/m 1 september

Jaarlijkse collecte voor De Mantelmeeuw

Zaterdag 7 oktober

Mantelmeeuw-korenfestival

vereniging vrienden van
De Mantelmeeuw